

ဆရာနက္ခတ်

ဘိုးမျိုးနှင့်

ကဝေသည်းခြေ

ဘိုးသိဒ္ဓိနှင့် ကဝေသည်းခြေ

တက်လူ အိမ်ပြန်ရောက်သည် မှာ တစ်ပတ်ကျော်ခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ။ အဘသည် ကား ဝိဇ္ဇာရစ်သောင်း ပျော်စရာ မဟာမြိုင်သို့ ပြန်သွားသည် ကထဲက ပေါ်မလာသေး။ တစ်ပတ်ပဲ ကြာမည်ဟု ပြောသော အဘက ကားသံကို ဩပန် ကြားယောင်မိသည်။ ။ အိမ်ရှေ့ ကွပ်ပျစ်ပေါ် ထိုင်နေရင်း ရေနွေးကြမ်း သောက်မည်ဟု တွေးကာ ရေနွေးအိုးနှင့် အကြမ်းပန်းကန်၊ ပဲခြမ်းကြော်လေးကို ကြက်သွန်နီ ပါးပါးလှီးကာ သံပုရာသီးညှစ် ငရုတ်သီးစိမ်းလေး လှီးထည့်၊ ဆီနှင့် နယ်ကာ ယူလာခဲ့သည်။ ။ အကျအနထိုင်ကာ ရေနွေးငွေ့ချတော့ ရေနွေး ပန်းကန်ထဲမှာ လက်ဖက်ရိုးလေးက ထောင်နေသည်။ ။

"ဪ ခီနေတော့ ဧည့်သည် လာမယ်ထင်ပုံ၊ အဟင်း ငဲ့လိုလူဆီ ဘယ်က ဧည့်သည် လာချင်မှာ တုန်း ဟားဟား။"

တစ်ဦးထဲ တွေးကာ ရယ်နေခိုက် ။

"ဟေ့ကောင် လူမိုက် တစ်ယောက်ထဲ ဘာတွေ ရယ်နေတုန်းဟ"

ရုတ်တရက် အံ့ဩကာ ခေါင်းမောကြည့်မိတော့ သူတောင့်တ လွန်းနေသော အသံ ပိုင်ရှင်ကို တွေ့ရသည်။ ။ လွယ်အိတ်ကြီး လွယ်ကာ ကွမ်းတမြဲမြဲဖြင့် ပြုံးပြုံးကြီး ရပ်နေလေသော လူတစ်ဦး။ ။

"အဘ"

တက်လူပြေးကာ အဘ ပခုံးက လွယ်အိတ်ကြီးကို ယူ၍ ခရီးဦး ကြိုဆိုမိသည်။ ။ အဘသည် ကား ကွမ်းတမြုံမြုံနှင့် သူ့အိမ်ဝိုင်းထဲကို ဝင်လာရင်းက

"လူလေး အဘတို့ မနက်ဖြန် ခရီးထွက်မယ် မင်းအသင့်ပြင်ထား"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ "

ဘယ်ကိုလဲ ဘာလုပ်လဲ သူမမေးမိ ။

ရေနွေးသောက်နေရင်း ... အေးအေးလူလူ ... စကားပြောနေခိုက် မိန်းမကြီး တစ်ယောက် ငိုကြွေးချက်မ ပြေးလာနေသည်။ ။

"တက်လူရေ အေးသောင်း ပိုးထိလို့ ရွာက ဆေးဆရာ မရှိဘူး ... နင့်အဘက ဆေးကုတယ်ဆိုလို့ လာပင့်တာ ... နည်းနည်း လိုက်ကြည့်ပေးစမ်းပါဟယ် ငါ့သားကို ကယ်ကြပါ အီးဟီးဟီး "

"အင်း သမီးကြီး သားက ပိုထိတာ ဘယ်ဘက်လား ညာဘက်လား "

"ဘယ်ဘက် ခြေထောက်ပါအဘ"

"ဒီနေ့ ဘာနေလဲ တက်လူ "

"အင်္ဂါနေ့ပါ အဘ "

"ဟေ့ မြန်မြန်သွားမယ် လူလေး လာလာထ အဘ လွယ်အိတ်ယူခဲ့ ငါ့သမီးရှေ့က မြန်မြန်သွားစမ်း "

အဘ မျက်နှာသည် ကား စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် အနည်းလှုပ်ရှား နေဟန် ဖြစ်သည်။ ။ ခြေလှမ်းသွက်သွက်ဖြင့် အေးသောင်း အိမ်ကို လိုက်သွားကြတော့။ ။ အိမ်က ပျဉ်ထောင်အိမ် ဖြစ်သည်။ ။ အိမ်အောက်က

ကုတင်ပေါ်မှာ တော့ လူနာက ပက်လက် လှဲနေသလို အဆိပ်ကြောင့် အေးသောင်းမှာ ပင် ကိုယ်အသားဖြူသော်လဲ ညိုညစ်ညစ် အသားရောင် ဖြစ်နေပေပြီ။

အေးသောင်းနှင့် သူက ငယ်စဉ်ကထဲက ဘုန်းကြီးကျောင်း စာသင် ဘက် အရက်သောက်ဖက်များ ဖြစ်သည် မို့ တက်လူ ပို၍ စိုးရိမ်မိသလို အဘ မျက်နှာကို အားကိုးတကြီး ကြည့်မိသည် ။

"ကိုင်း မဆိုင်သူတွေ နောက်ဆုတ် ကြစမ်း ဒါတိုက်မြွေ အရေးကြီး တယ် သောက်ရေတစ်ခွက် မြန်မြန်ပေး "

အဘစကားကြောင့် အားလုံး ထိတ်လန့်တကြား နောက်ဆုတ်ကြသ ည် ။ တက်လူကတော့ သောက်ရေ တစ်ခွက်ပေးမိသည် ။ အဘသည် ကား ဂုဏ်တော်ပွားသည် မန္တန်ရွတ်သည် ခန္ဓသုတ် ရွတ်သည် မေတ္တာပို့ သည် ထို့နောက် လူနာ တစ်ကိုယ်လုံးသပ်ချကာ ...

"ကိုင်း အဆိပ်တွေ မှန်သမျှ အကုန်ပြန်ဆင်း ခြေမျက်စိထက်မတက် နှင့် ငါ့အမိန့်"

အံ့ဩဖွယ်ရာပင် အဆိပ်ကြောင့် ညိုညစ်နေသော တစ်ကိုယ်လုံး ခဏအတွင်း ပြန်ကြည်လာသည် ဘယ်ဘက် ခြေကတော့ ညိုပုပ်နေဆဲ ။ အဘကား တောင်အရပ်သို့ လှည့်ကာ မျက်စိမှိတ်ပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် စကားပြောသည် ။ ဘေးနားက လူအုပ်ကတော့ ငြိမ်သက်ဆဲ ။

"တောက် ငါသိနေတယ် မညာနှင့် "

"အေး ဟုတ်တယ် ငါ့ဆီလွတ်လိုက် အေး ဘာမှ မဖြစ်စေရဘူး အင်း "

ခဏနေတော့ အိမ်ဝိုင်းထဲသို့ မြွေကြီး တစ်ကောင် ဝင်လာသည် ။ အ

င်မတန် ကြီးမားသော လူကြီး လက်မောင်းခန့် မြွေဟောက်ကြီး ။

"မြွေကြီး ဟ "

"အမလေး "

ဆေးကုတာကို ဝိုင်းကြည့်နေကြသော လူအုပ်ကြီး
ထိတ်လန့်တကြား နောက်ဆုတ် သွားကြသည် ။

အဘကား

"လာစမ်း နင့်အဆိပ်နင်ထုတ် နင်ပြန်စုပ်စမ်း "

မြွေကြီးကို အမိန့်ပေးသည် ။ မြွေကြီးသည် ကား ဘယ်ဘက်ခြေကို
အစွယ်ဖြင့် ထိကာ အဆိပ်များ ပြန်စုပ်ထုတ်နေ လေတော့သည် ။ တက်
လူကတော့ အဘအစွမ်းကို သိသော်လဲ ရွာက လူတွေကတော့
တအံ့တဩ ဖြစ်နေ ကြရှာသည် ။ အေးသောင်း မိခင်မှာ လဲ ခုမှ နည်းင
ယ် ပြီးနိုင်လာသည် ။ အဆိပ် ကုန်သွားသော် မြွေကြီး နောက်ဆုတ်သွား
သည် ။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် အဘကား

"ဟဲ့ နဂိုအတိုင်း ပြန်ဖြစ်စမ်း "

အဘ စကားအဆုံးဝယ် မြွေဟောက်ကြီးသည် ကား တစ်စတစ်စ ပိ
န့်ချိုးလာကာ ကြိုးစ တစ်စ ပြန်ဖြစ် သွားလေတော့ရာ "

"တက်လူ အိမ်တလင်းမှာ ချ အဲဒီကြိုးကို မီးရှို့လိုက် ပြာတွေကို သေ
ချာလွင့်ပစ် လက်နှင့် မထိစေနင့် "

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ "

တက်လူ အဘစကား အတိုင်း တိတိကျကျ လုပ်လိုက်သည် ။ အေး

သောင်းဆီမှ ညည်းညူရေ တောင်းသံ ထွက်ပေါ်လာရာ ...

"အားလုံးက ဝမ်းသာအားရ လက်ခုပ်တီးကြသည်။ ။
